

Поряд із даними перевагами для України можуть виникнути такі небезпеки: зростання рівня безробіття та негативного сальдо двосторонньої торгівлі, загроза для національних виробників, оскільки ринок буде переповнений експортними товарами [2, ст. 28].

Проте ці загрози не будуть дуже небезпечними якщо уряд України прийме заходи та розробить програми щодо підвищення ефективності функціонування внутрішнього ринку та підвищення конкурентоздатності вітчизняної продукції, що призведе економічне зростання в країні.

Хоча при укладанні Угоди про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС існують певні загрози, це є більш перспективним варіантом для України ніж співпраця з Митним союзом. Існують певні вигоди для обох варіантів, проте ЄС надасть Україні більше можливостей для економічного розвитку, що покращить життя населення. Також у цьому випадку в Україні буде можливість бути рівноправним партнером, а не знаходитися під тиском та бути частиною Російської Федерації.

Сьогодні Україна та ЄС наближаються до закінчення тривалих переговорів про укладення між ними Угоди про асоціацію, яка включатиме поглиблену і всебічну зону вільної торгівлі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Капіцька К.В. Створення Зони вільної торгівлі Україна-ЄС: проблеми та перспективи/ Капіцька К.В // [Електронний ресурс] – Джерело доступу : http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2011/Economics/2_95739.doc.htm.

2. Мостовий Г. І. Концепція вільної торгівлі між Україною та ЄС / Г. І. Мостовий, І. Г. Савченко // *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право.* – 2011. – № 1. – С. 27–31.

3. Хомей О. Д. Куди далі: зона вільної торгівлі з ЄС чи Митний союз / Хомей О. Д. // [Електронний ресурс] – Джерело доступу : <http://bintel.com.ua/uk/guests/Kuda-dal'she-zona-svobodnoj-torgovli-s-es-ili-tamozhennyj-sojuz/>.

4. Опитування: українці більше хочуть до ЄС, ніж до Митного союзу [Електронний ресурс] – Джерело доступу : <http://tyzhden.ua/News/94923>.

ЛЕСЯ КОЛІНЕЦЬ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ІНДИКАТОРІВ – ПЕРЕДВІСНИКІВ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

Останніми роками істотно поглибилося розуміння характеру і причин фінансових криз, проте аналітична робота в цьому напрямі продовжується. Достатньо важливим в цьому напрямку є створення ефективної систем передбачення фінансових криз та ефективного їх попередження.

Фінансові кризи кінця ХХ ст. змусили вчених задуматися над тим, чи передують їм якісь події, які можна було б назвати "сигналами раннього попередження" або кризи абсолютно непередбачувані.

Грунтуючись на припущенні про те, що спекулятивні атаки – це передбачувані події, в ході недавніх теоретичних досліджень був розроблений список фундаментальних ринкових показників, які можуть передувати їм.

Загалом, всі дослідження можна розділити на три групи залежно від методології, яка застосовувалася авторами для вибору найбільш ефективних індикаторів – передвісників фінансової кризи.

1) Якісний аналіз. Даний підхід припускає графічне зіставлення динаміки фундаментальних економічних показників в період перед фінансовою кризою і в спокійному стані. В той же час при такому підході можливий розрахунок деяких статистичних індикаторів, що характеризують динаміку тимчасових рядів індикаторів – передвісників фінансової нестабільності.

2) Економетричне моделювання. При такому підході будуються регресійні моделі, що дозволяють оцінити взаємозв'язок показників з вірогідністю настання фінансової кризи.

3) Непараметричні оцінки. При даному підході розробляються різні числові характеристики, що дозволяють завчасно виявляти уразливість економіки перед фінансовою кризою. В рамках вказаного підходу можна виділити два основних напрями: побудову граничних значень індикаторів – передвісників фінансової кризи на основі різних критеріїв, а також розробку звідних індексів фінансової стабільності.

Розглянемо деякі з моделей прогнозування фінансових криз. Так, проблеми вивчення індикаторів настання валютно-фінансових криз стали розглядатися більш докладно з моменту появи робіт С. Едвардса [1] і М. Франкеля і А. Роуза [2]. Вони розглядали, насамперед, варіанти спекулятивних атак як вдалих, так і невдалих, на фіксований валютний курс. Автори довели, що результат будь-якої атаки на курс залежить від величини, яку було названо "індексом спекулятивного тиску". Він визначається як сума зваженої середньої зміни обмінного курсу та зменшення золотовалютних резервів. Але виникає питання, як вагами зважувати цю величину. Г. Камінський, С. Лізандо і К. Рейнхарт [3] у своїй роботі доповнили ці дві складові індексу вагами, які вирівнюють умовні дисперсії цих складових. На основі цього було дано визначення терміну «криза». Всі ці дослідження дійшли висновку, що криза настає тоді, коли індекс спекулятивного тиску перевищує своє середнє значення більш ніж на три стандартних відхилення. Тобто, якщо ми бачимо в три рази більшу ніж зазвичай сумарну зміну валютного курсу та зменшення резервів, то ми вважаємо, що настає криза.

Однак вище перераховані роботи мали ряд недоліків. По-перше, в індексі спекулятивного тиску, запропонованого ними, була відсутня така важлива складова як процентні ставки. Тут варто зауважити, що надалі всі вище перераховані автори у своїх наступних роботах намагалися виправдати цей недолік тим, що по багатьох країнах неможливо було отримати дані щодо процентних ставок, зважаючи на слабку роботу статистичних служб в цих країнах. По-друге, в моделях представлених у цих трьох роботах були неточно підраховані резерви держави (без обліку кредитних і позабалансових транзакцій), при цьому їх можна було замінити даними про інтервенції

Центрального Банку на валютному ринку тієї чи іншої країни. По-третє, ваги, присутні в моделі Камінського, Лізандо і Рейнхарта, були вибрані довільно.

Процес дослідження індикаторів-передвісників фінансових криз триває і надалі. Особливо актуальним він став після останньої світової фінансової кризи, що розпочалася у 2008 р. Однак, на сьогодні не існує жодної моделі, яка з високою вірогідністю заздалегідь може передбачити настання фінансової кризи.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Edwards, Sebastian "Interest Rates, Contagion and Capital Controls," NBER Working Paper, July 2000.*

2. *Frankel, Jeffrey and Andrew Rose, 1996, "Currency Crises in Emerging Markets: An Empirical Treatment," International Finance Discussion Paper No. 534, Washington: Board of Governors of the Federal Reserve, January.*

3. *Kaminsky, Graciela, Saul Lizando and Carmen M. Reinhart "Leading Indicators of Currency Crises," unpublished: International Monetary Fund, 1997.*

КАТЕРИНА КОРОЛЬ

АРХЕТИП ЯК МЕТОД СТВОРЕННЯ РЕКЛАМИ

Реклама є однією із складових маркетингових комунікацій та елементом впливу на свідомість людини. Рекламні технології використовують домінуючі групи подразників, пов'язаних з апеляцією до без свідомого. К. Юнг прийшов до висновку, що в психіці людини істотну роль відіграє не тільки індивідуальне, але й також колективне несвідоме, зміст якого представлений архетипами, які тісно пов'язані зі структурою мозку і передаються від покоління до покоління. На його думку «архетипи – багаторазово повторені відбитки суб'єктивних реакцій... це не тільки відбитки постійно повторюваного типового досвіду, але і разом з тим вони емпірично виступають як сили або тенденції до повторення тих самих досвідів». Останнім часом вони користуються великою популярністю і стали інструментом створення комерційно-ефективної реклами.

Архетипи – могутні психічні прототипи, приховані в глибинах несвідомого, природжені універсальні ідеї, початкові моделі сприйняття, мислення, переживання. У сучасній науці під архетипом розуміють:

– універсальні моделі несвідомої психічної активності, які спонтанно визначають людське мислення і поведінку, але не мають конкретного психічного змісту;

– могутні психічні прототипи, сховані у глибинах несвідомого, вроджені універсальні ідеї, споконвічні моделі сприйняття, мислення, переживання, первинні уявлення про світ і життя, що не залежать від рівня отриманих знань;

– структурні елементи людської психіки, що знаходяться у колективному несвідомому, але є спільним для всього людства й успадковуються людиною.